

opak po této stránce s poukazem ku §u 4 nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 2. června 1914, čís. 125 ř. zák. a čís. nař. ze dne 1. června 1914, čís. 118 ř. zák. schválil způsob vyhotovení řečeného rozsudku prvou stolicí. Dovolatelka tvrdí, že ohledně manželských sporů neplatí použité předpisy, nýbrž platí ohledně nich předpisy civilního řádu soudního tedy §§ 417 a 272 c. ř. s., pokud se týče § 477 čís. 9 c. ř. s. Není tím uplatněný důvod opodstatněn. Odvolává-li se dovolatelka na předpisy civilního řádu soudního, neměla přehlédnouti ustanovení §u 417 třetí odstavce c. ř. s., podle kterého rozsudky pro zmeškání mohou býti sepsány zkráceně, o čemž podrobnosti ustanovuje nařízení. Podle §u 1 nařízení min. sprav. ze dne 9. prosince 1897, čís. 283 ř. zák. má býti s výhradou, v této otázce nepřicházející v úvahu, v manželských rozepřích šetřeno předpisů civilního řádu soudního, platí tedy i pro rozvodové řízení předpis §u 417 třetí odstavce c. ř. s. a shora citovaného nařízení, na základě tohoto zákona vydaného. Nelze také mluvit v takovém případě podle §u 477 c. ř. s. o naprostém nedostatku důvodů u rozsudku pro zmeškání vydaného formou v §u 4 nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 2. června 1914, čís. 125 ř. zák. a čís. nařízení ze dne 1. června 1914, čís. 118 ř. zák. uvedenou, poněvadž o přednesu dostavivší se strany platí předpis §u 396 c. ř. s. a vydáním rozsudku pro zmeškání je zároveň vyřčeno, že tento za pravdivý pokládáný přednes opodstatňuje po právní stránce důvodnost žalobního žádání.

Čís. 5381.

Zrušení společenství k nemovitosti není na závadu, že přísluší jednomu společníku osobní koncese. Proti nároku na zrušení společenství lze uplatňovati s úspěchem jen důvody povahy přechodné, jakým není pokles ceny půdy následkem agrární reformy. V rozsudku, vyhovujícím žalobě o zrušení společenství, nelze stanovití podmínky prodeje.

(Rozh. ze dne 20. října 1925, Rv I 1486/25.)

Žalobě o zrušení spoluvlastnictví k hospodě čp. 10 zapsané ve vložce čís. 8 se všemi pozemky v téže vložce zapsanými a s veškerým příslušenstvím (zejména s živým a mrtvým inventářem) soudní dražbou bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Praví-li § 830 obč. zák., že zrušení spoluvlastnictví nelze žádati v dobu nevhodnou, nebo na újmu druhého spoluvlastníka, tu, kdyby důvody nevhodnosti neb újmy měly býti takové, jaké uplatňuje žalovaný, nebylo by téměř nikdy možno, žádati zrušení spoluvlastnictví, a již proto nemůže dovolatel míti pravdu. Zákon má na mysli jen důvody povahy přechodné, o nichž lze míti za to, že v době dohledné a tudíž nedaleké odpadnou: to plyne jasně ze sankce zákazu k němu v zákoně připojené, že totiž si podílník musí dáti líbiti přiměřený odklad, jemuž se dobře

vyhnouti nelze. Takových důvodů však dovolatel vůbec neuplatnil. Aby usedlost nebyla při prodeji zmrhána, bude starostí dražebních podmínek, jež mají stanovití přiměřenou, daným poměrům odpovídající vyvolací cenu (§ 277 nesp. říz.), při níž náležitý zřetel vzat by byl jak na hodnotu nemovitosti samé, tak na hodnotu inventáře k ní náležejícího. Docela bezdůvodné je mínění dovolatele, že již nyní v rozsudku samém měly býti podmínky prodeje stanoveny, toť by bylo vzhledem k uvedenému předpisu přímo protizákonné. Čiře osobní věc dovolatele to je, provozuje-li v usedlosti na svou koncesi živnost hostinskou, to nemůže odpůrkyni brániti, aby svůj nárok na zrušení spoluvlastnictví neprovedla, neboť to se ceny nemovitosti vůbec netýče, ježto to není živnost radikovaná, nýbrž osobní koncese, takže jest to jeho starostí, kde ji bude provozovati (§ 20 a) živn. ř.). Obě strany mají stejné právní postavení: nemá-li žalobkyně žádati prodej nevčas nebo na újmu žalovaného («na újmu» vlastně v sobě zahrnuje i pojem »nevčas«, neboť i ten může reprobován býti jen, hrozí-li z toho újma), naopak zase žalovaný nemá prodej na újmu žalobkyně zdržovati a včasnému zrušení společenství brániti. A že je stav společenství neudržitelným, když spoluvlastníky jsou rozvedení manželé, spolu nežijící, je beze všech důkazů samo o sobě na bíledni. Slyšeti svědky o včasnosti a prospěšnosti prodeje, pokud se týče o dočasné nevčasnosti a neprospěšnosti, jest přímo nemístno, protože to jest otázka právní, kterou posuzuje soud na základě konkrétních důvodů k doličení její uplatňovaných, takže jen o tomto skutkovém podkladu jejím důkazy prováděti dlužno. Takovými konkrétními důvody, jež dovolání uplatňuje, je však jednak řečená již hostinská živnost, která, jak dovedeno, za důvod zákonitý uznána býti nemůže, jednak obava dovolatele, že nebude dostatek koupěchtivých, ježto agrární reforma v tamním kraji provedená hlad po půdě nasýtila, což, je-li pravdou, bylo by překážkou nedohlednou, jakou, jak rovněž již vyloženo, připustiti nelze, ježto zákon počítá jen s překážkami přechodnými, krátkodobými, sice by každý podílník vydán byl dobré vůli svého společníka.

Čís. 5382.

Zaplatila-li třetí osoba jako dobrovolný plátcе věřiteli solidární dluh a prohlásila v postupní listině, že se vzdává postoupených jí věřitelských práv pouze vůči jednomu ze spoludlužníků, není závady, by se nedomáhala zaplacení celé pohledávky na ostatních spoludlužnících.

(Rozh. ze dne 20. října 1925, Rv I 1552/25.)

Směnka, vydaná občanskou záložnou v K., byla podepsána Josefem C-em, Gustavem B-em a Františkem D-em jako přijateli. Marie B-ová zaplatila směnku vydatelce, dala si postoupiti směnečnou pohledávku se všemi právy z ní plynoucími i listinami ji prokazujícími, a prohlásila v postupní listině, že se postoupených jí práv vzdává proti Gustavu B-ovi, svému synu. Na základě platebního příkazu a postupní listiny vedla Marie B-ová proti Josefu C-ovi exekuci pro celou pohledávku. Josef C. domáhal se žalobou podle Šu 35 ex. ř. zrušení exekuce, tvrdě mimo